

Núm. de Protocol: AD-0051-2/05

S E N T È N C I A NÚM. 27-2006

PARTS:

Apel·lant: M.I. GOVERN
Representant: P.M. (S.G.)
Advocat: A.H.

Apel·lada: T.S.L.
Representant: C.S.M.
Advocat : M.V.T.

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President : M.I. Sr. Bernard Plagnet

Magistrats: M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià
M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 de maig de 2006

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel·lació a les actuacions número AD-0051-2/05.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat **Sr. Bernard Plagnet** el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La societat TED SL va interposar recurs contra la resolució del Govern de data 12 de gener de 2005, confirmant en alçada la resolució de la Ministra de Finances del 13 d'octubre del 2004, sol·licitant la declaració de nul·litat de ple dret de l'acte administratiu impugnat.

2.- En la sentència de 5 d'octubre de 2005, el Tribunal de Batlles ha estimat la demanda i ha declarat nul·la i sense efecte la resolució del Govern del 12 de gener del 2005 i amb ella la resolució de la Ministra de Finances de 13 d'octubre de 2004.

3.- En el recurs d'apel·lació de data 25 de novembre de 2005, el MI Govern manifesta principalment que:

-TSL no ha efectuat els controls pertinents

-la declaració DC 000623 és una declaració de regularització i a tal efecte com bé indica el seu nom es tracta d'una declaració a petició de la Duana per tal de regularitzar una situació incorrecta i, en cap cas es pot assimilar a una declaració inicial.

El MI Govern ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 1 de febrer del 2006.

4.- En la seva contesta de data 11 de gener de 2006, T.SL manifesta principalment que a la data de l'obertura de l'acta de contenciós la societat ja havia esmenat la declaració inicial, liquidant així el pagament dels drets duaners per a la importació de la maquinaria, essent per tant innecessari l'inici del procediment sancionador.

T.SL ha confirmat aquests arguments en el seu escrit de conclusions de data 31 de gener del 2006.

5.- Trameses les actuacions a aquesta Sala, s'ha designat el magistrat ponent i han quedat vistes les actuacions per a deliberar i decidir.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Convé de recapitular els fets, abans d'examinar el context jurídic, segons el qual s'ha de resoldre el present litigi.

La societat T.SL efectua una primera declaració el 26 de maig de 2004 (veure foli 42), corresponent a dues factures: la primera d'un muntant de 6020,95 € relatiu a gelats (veure foli 40); la segona corresponent a 15 màquines conservadores d'un valor de 0 € (veure foli 41).

Després d'un control exercit pels agents de la Duana, s'ha indicat a la societat T.SL que tenia l'obligació de presentar la factura de les 15 màquines amb el valor real de la mercaderia per tal de regularitzar la situació amb una nova declaració.

Després d'aquesta petició, efectuada per via telefònica (com manifesta l'acta de contenciós, n° 209 / 04, foli 67), la societat T.SL ha efectuat una nova declaració el 10 de juny de 2004 (veure foli 49); aquesta declaració es va rebre el 10 de juny de 2005 a les 11:26 hores (veure foli 51).

Així i tot, aquesta declaració presentava un error: en la casella 37 es menciona el règim 49.00 mentre que en aquesta s'hauria hagut d'inscriure el règim 40.00. Per tant el servei de la Duana informa el representant de la societat T.SL que aquesta declaració s'ha anul·lat (veure foli 49).

La societat TSL ha dipositat per tant una declaració rectificadora el 25 de juny de 2004 (veure foli 53) amb la menció correcta del règim 40.00 en la casella 37 (veure foli 53), document rebut al servei de la Duana el 25 de juny de 2004 a les 13:43 hores (veure foli 56).

Els agents de Duana han considerat que aquests fets son constitutius d'infracció de falsa declaració (veure foli 67). Després d'aquesta acta de contenciós n° 209 / 04, la Ministra de Finances imposa a la societat TSL una sanció de 2401,36 € per falsa declaració, segons aquests motius: «els agents van constatar tanmateix que no estava degudament justificat l'estatut

comunitari de la mercaderia en la declaració DC 000623, anul·lant aquesta en espera de la pertinent regularització que va efectuar TSL en data 25 de juny del 2004 a través de la declaració DC 000649, aquests fets van produir una defraudació d'impost »: resolució de la Ministra de Finances de data 13 d'octubre del 2004 (veure foli 81). Aquesta resolució l'ha confirmada el M.I. Govern el 12 de gener de 2005 (veure foli 89).

Tercer.- Per tant, el motiu considerat per a determinar la infracció de falsa declaració és l'error comès per la societat TSL en la declaració rectificadora dipositada el 10 de juny de 2004 i que comportava una menció errònia en la casella 37 (veure més amunt el fonament de dret segon).

Cal recordar els principis jurídics aplicables a les sancions duaneres abans d'aplicar-les en aquest cas.

Aquesta Sala ha jutjat varies vegades que el dret sancionador no es regeix pel principi de responsabilitat objectiva sinó que s'ajusta a la concepció subjectiva de la culpabilitat (veure Sentència n° 98-05 de 16 de gener de 1998; Sentència n° 31-03 de l'1 de juliol del 2003).

En aquest cas, en resulta de l'examen dels fets i de la motivació efectuada per la Ministra de Finances, que l'element subjectiu de la infracció no s'ha provat. La sola referència a l'error comès en la redacció de la declaració de 10 de juny de 2004 (error en el codi que figura en la casella 37) no es pot considerar com un motiu suficient per a constatar una infracció de falsa declaració (veure els documents comptables, rebut del 10 de juny 2004, foli 51 i el rebut del 25 de juny del 2004, foli 56, els quals mostren que la societat ha pagat els drets d'un muntant sensiblement equivalent.

Quart .- No s'aprecien circumstàncies determinants d'una especial condemna al pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

D E C I S I Ó

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat pel MI Govern

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Administrativa

Segon: Confirmar la sentència recorreguda i declarar nul·la i sense efecte la resolució del Govern núm. 36745 / 2005 del 12 de gener del 2005, i amb ella la resolució de la Ministra de Finances de 13 d'octubre del 2004, per considerar-la contrària a dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

Tercer: De no efectuar cap condemna en costes.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.